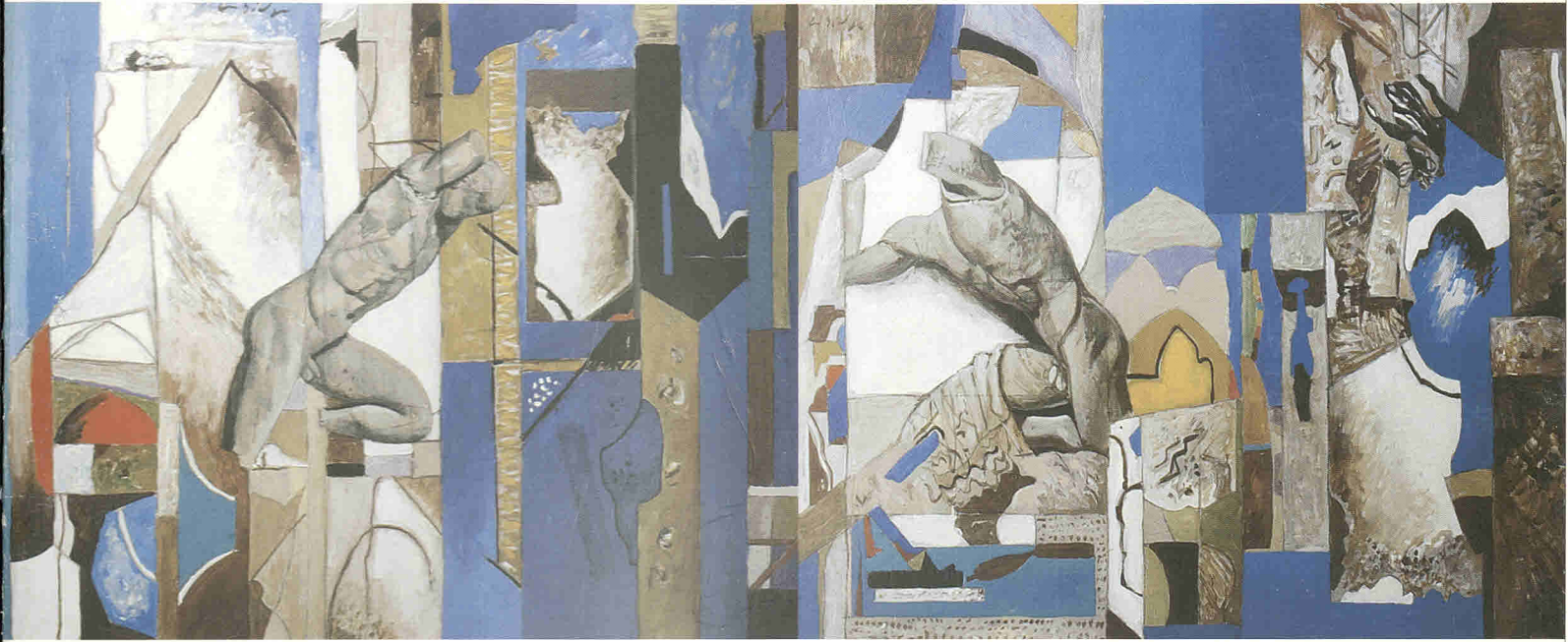

παι. 71

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Γ Κ Α Λ Ε Ρ Υ

Χύτρων 30, Μέγαρο Τοφάρκο
Τ.Θ. 22146, 1518 Λευκωσία, Κύπρος
Τηλ.: 357-2-766655, Φαξ: 357-2-765590

George Kalery

Ε Γ Κ Α Ι Ν Ι Α

Ημέρα Τρίτη
30 Ιανουαρίου 2001
στις 19:30

Διάρκεια
30 Ιανουαρίου 2001
17 Φεβρουαρίου 2001

Ώρες επισκέψεων
10:30 - 13:00
17:00 - 20:00

BUT now the woman opened up the cask,
And scattered pains and evils among men.
Inside the cask's hard walls remained one thing,
Hope, only, which did not fly through the door.
The lid stopped her...

HESIOD

The images in this exhibition were inspired by three great areas of Mediterranean history, Olympia, Cyprus and the Cycladic islands. The images were obviously suggested by the idols and the statue fragments of these areas. These possess a very real secret enchantment and my belief is that it is necessary to safeguard the original mystery of these forms in a suggestive and even enigmatic atmosphere. These idols are linked to a very ancient seduction and they are used to repropose in our time the values of an art which in its essence is without time.

Quite often my painting refers to themes other than those of a certain re-evocation of the past, to ones that are not obvious at a first encounter. They pose questions which arise from the great disorder of contemporary life and the circumstances which beset us.

These broken heads and fragments conceal a threat, one equally as disastrous as the one unleashed from Pandoras' box. I am referring to the disasters implicit in today's situation in which destructive forces keep humanity hostage. The secret value of these idols, heads and artifacts is the memory and the conviction of a great beauty and harmony which persists down the ages. In a way they warn us of terrible conflagrations to come. The common denominator linking the ancient past to today is the source of my painting, the one from which I draw my emotions and wherein I seek out both the similarities and the presentiments. It is here that I draw my metaphors. At the bottom of Pandoras' box there remains still a hope. It is in the waiting for the fruition of this hope and in the expectation of it in these hills and valleys.

of Cyprus that I point to a reality, to an interior image in these "apparitions" in my works. The fragment becomes the essence of the world and its history, conceived in the space-time continuum wherein memory is the key to continuity. My intention is to give the art of the past as defined by years and years of painting, the task of simulating a totality of time and space, an integrity which can be achieved only as a simultaneous projection of many and various fragments onto the screen of the pictorial, a multi-dimensional and timeless image of an art teeming with what memory can evoke from the abyss of time and the psyche.

My concern is therefore with the archetypal forms which in turn become the shapes of psychogenetic symbolism.

The paintings surface ensures the unity of the story, an organically structured surface which reveals a visual tale, full of writing, of icons, idols, marks and objects as metaphors leading us back to myths which cannot be illustrated, only evoked. My fragments still belong to a unicum and are marks, symbols and traces of human history, small temporal fragments of an ancient time from which I inherited this manual form of expression of forms and colors, still by far the noblest, which is to this day called painting.

Thus the ruin of an ancient temple, the splintered and deformed head of a god are apart from being the memory of the Mythical Golden Age of man's existence, the epilogue of a civilization's destruction. And if this is true then it is of civilization as a whole and not only of one civilization.

Λωβιδης

ΑΛΛΑ γυνή χείρεσσι πίθου μέγα πῶμι' ἀφελούσα
ἐσκέδασ', ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
μόυνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀροήκτοισι δόμοισιν
ἔνδον ἔμεινε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν οὐδὲ θύραζε
ἔξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθου...

ΗΣΙΟΔΟΣ

Οι πίνακες σ' αυτή την έκθεση είναι εμπνευσμένοι από τρεις μεγάλες περιοχές της Μεσογειακής ιστορίας: της Ολυμπίας, των Κυκλάδων και της Κύπρου. Τα ειδώλια και τα σπασμένα αγάλματά τους ήταν το κίνητρο, όπως είναι φανερό, για τη δημιουργία αυτών των πινάκων μου. Τα ειδώλια αυτά και τα ακρωτηριασμένα αγάλματα είναι περιβεβλημένα με αληθινή μυστική μαγεία, και πιστεύω πως επιβαλλόταν να διαφυλάξω το αρχέγονό τους μυστήριο μέσα σε μια υποβλητική και αινιγματική ατμόσφαιρα. Συνδεδεμένα με μια πανάρχαιη γοητεία τα χρησιμοποιώ τώρα για να προτείνουν και πάλι στην εποχή μας τις αξίες μιας τέχνης η οποία στη βαθύτερή της ουσία μένει ανέγγιχτη από το πέρασμα του χρόνου. Πολύ συχνά η ζωγραφική μου αναφέρεται σε θέματα που ανακαλούν στη μνήμη, στο πρώτο κοίταγμα, μια ωρισμένη εποχή του παρελθόντος. Σκοπός μου όμως δεν είναι η αναπαράσταση της εποχής εκείνης, αλλά η προβολή μέσω του θέματος ερωτημάτων που εγείρονται από τη μεγάλη σύγχυση της σύγχρονης ζωής και από τις συνθήκες που μας πολιορκούν.

Αυτά τα σπασμένα κεφάλια και τα θραύσματα κρύβουν συμφορές εξίσου ολέθριες με εκείνες που σκορπίστηκαν από το πιθάρι της Πανδώρας. Αναφέρομαι στις συμφορές οι οποίες υπονοούνται στη σημερινή κατάσταση, και που ο φόβος ότι είναι δυνατό μια μέρα να ξεσπάσουν κρατά όμηρο την ανθρωπότητα.

Η άρρητη αξία αυτών των ειδωλίων, των κεφαλών και των άλλων καλλιτεχνημάτων έγκειται στη μνήμη και την πίστη, στην άμετρη τους ομορφιά και αρμονία που παραμένουν αναλλοίωτες μέσα στο χρόνο. Κατά κάποιον τρόπο μας προειδοποιούν για τις μεγάλες καταστροφές που πλησιάζουν. Αυτές οι αξίες είναι ο κοινός παρονομαστής που συνδέει το απώτερο παρελθόν με το παρόν, και εδώ είναι η πηγή της ζωγραφικής μου, όπου και αναζητώ και τις ομοιότητες και τα προαισθήματα. Και από εδώ, επίσης, αντλώ τις μεταφορές μου, όπως ότι κάτω από τα χείλη του πιθαριού της Πανδώρας μένει ακόμα η ελπίδα. Και αναμένοντας τη συνάντηση με την εκπλήρωση αυτής

της ελπίδας σ' αυτούς τους λόφους και τις κοιλάδες της Κύπρου υποδεικνύω μια πραγματικότητα, μια βαθύτερη εικόνα μεσ' από αυτές τις οπτασίες που περικλείονται στα έργα μου. Το θραύσμα γίνεται η ουσία του κόσμου και η ιστορία του, και νοούνται και τα δύο μέσα στην αδιάλειπτη ενότητα χώρου-χρόνου, και όπου η μνήμη είναι το κλειδί της συνέχειας.

Η πρόθεσή μου είναι να δώσω την τέχνη του παρελθόντος, όπως έχει καθορισθεί ύστερα από τόσα και τόσα χρόνια ζωγραφικής, παρουσιάζοντας μία ενότητα χρόνου και χώρου, μια ολότητα η οποία μπορεί να επιτευχθεί μονάχα ως ταυτόχρονη προβολή πολλών και ποικίλων θραυσμάτων σε μια εικονική επιφάνεια, μια πολυδιάστατη και άχρονη αναπαράσταση μιας τέχνης με ό,τι η μνήμη μπορεί να ανακαλέσει από την άβυσσο του χρόνου και της ψυχής. Ενδιαφέρομαι επομένως για τις αρχέτυπες μορφές που με τη σειρά τους μετατρέπονται σε σχήματα ψυχογενετικού συμβολισμού.

Ο πίνακας διασφαλίζει την ενότητα της ιστορίας, μια οπτική ιστορία που αποκαλύπτεται από την οργανική δομή του με πολλά γραψίματα, εικόνες, είδωλα και σήματα τα οποία ως μεταφορές μας παίρνουν πίσω στους μύθους που δεν μπορούν να εικονογραφηθούν παρά μόνο αν η μνήμη τους ανακαλέσει.

Τα αποσπάσματα μου εν τούτοις ανήκουν σε μια μοναδικότητα και είναι σημεία, σύμβολα και χνάρια της ιστορίας του ανθρώπου, μικρά εφήμερα θραύσματα εκείνου του παλιού καιρού από τον οποίο έχω κληρονομήσει αυτή τη χειρωνακτική μορφή εκφράσεως, παρ' όλα αυτά ευγενέστατη, με σχήματα και χρώματα που ως σήμερα ονομάζεται ζωγραφική. Έτσι τα ερείπια ενός αρχαίου ναού, τα θραύσματα και η φθαρμένη κεφαλή ενός θεού, εκτός του ότι είναι η μνήμη της μυθικής Χρυσής Εποχής της ανθρώπινης υπάρξεως, είναι και ο επίλογος της καταστροφής ενός πολιτισμού. Και αν αυτό είναι αληθές, τότε δεν είναι μόνο η καταστροφή ενός πολιτισμού, αλλά η καταστροφή του πολιτισμού στην ολότητά του.

Λωβιδης

Studio
John Corbidge

Lania Village Tel.: 05 - 432465, Limassol - Cyprus